

УДК 338.24.01:001.891

[https://doi.org/10.52058/2786-5274-2026-1\(53\)-427-438](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2026-1(53)-427-438)

Зайцева Іраїда Юріївна доктор економічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи Приватний вищий навчальний заклад «Інститут психології і підприємництва», м. Київ, <https://orcid.org/0000-0002-6075-2592>.

Калабухін Юрій Євгенович доктор технічних наук, професор, професор кафедри маркетингу, комерційної діяльності та економічної теорії, Український державний університет залізничного транспорту, м. Харків, <http://orcid.org/0000-0003-3693-7607>.

Каменева Наталія Миколаївна кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри маркетингу, комерційної діяльності та економічної теорії, Український державний університет залізничного транспорту, <https://orcid.org/0000-0003-3925-393X>.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ: ІНТЕГРАЦІЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ РОБІТ

Анотація. В умовах постнекласичної парадигми управління та гіпердинамічного зовнішнього середовища, критичною стає здатність фахівців до раціональної та релевантної валідації управлінських рішень, які ґрунтуються на глибокому епістемічному аналізі та системно-ізоморфному підході. Управлінські рішення (УР) є праксеологічним ядром управлінської діяльності, де їхня методологічна вивіреність визначає вектор розвитку організації. У контексті підготовки висококваліфікованих фахівців, особливо на етапі виконання кваліфікаційних робіт (КР), пріоритетом освітнього процесу є формування епістемологічної компетентності, що забезпечує інтегративний трансфер результатів наукового дослідження в алгоритми прийняття рішень. Це забезпечує не лише поглиблення теоретичної бази, а й аксіологічну цінність випускних робіт, трансформуючи їх у доказову базу для управлінських інновацій. Сутність проблеми викристалізовується у кваліфікаційній детермінанті, а саме: існує методологічна прогалина між теоретико-методологічною цінністю наукових розробок, представлених у КР, та їхньою операціоналізацією у реальних управлінських процесах. Часто наукові висновки залишаються на рівні когнітивних абстракцій або є слабо адаптованими до динамічного контуру прийняття рішень, що свідчить про дисконгруентність наявних дидактичних підходів. Необхідність розробки та впровадження чітких методологічних

рекомендацій для магістрантів та аспірантів, що стосуються структурування наукового пошуку з метою його консенсусної інтеграції в алгоритми формування УР, є актуальним науково-практичним завданням. Це вимагає не просто механічного включення даних досліджень, а трансформації самого процесу наукового пізнання у керований інструмент управлінського впливу. Метою статті є розробка та обґрунтування цілісного, структурно-функціонального фреймворку, який систематично пов'язує науковий пошук у КР із праксеологічною логікою формування УР, забезпечуючи перехід до парадигми доказового управління. Розроблений трирівневий алгоритм наукового трансферу забезпечує операціоналізацію академічних результатів, трансформуючи науковий висновок в операціоналізовану управлінську рекомендацію у форматі SMART-дії, що долає прогалину між теорією і практикою. Включення елементів аналізу чутливості та ризик-профілю до фінальних УР, сформованих у КР, дозволяє враховувати обмежену раціональність та когнітивні дисторсії, забезпечуючи прийняття рішень на основі не лише очікуваної вигоди, а й мінімальної волатильності.

Ключові слова: управлінське рішення, методологічні основи, кваліфікаційна робота, інтеграція наукових досліджень, праксеологічна логіка, системний ізоморфізм, епістемологічна компетентність, операціоналізація результатів, макроекономіка, економічний аналіз.

Zaitseva Iraida Yuriivna Doctor of Economic Sciences, Professor, Vice-Rector for Scientific, Pedagogical and Educational Work Private Higher Educational Institution "Institute of Psychology and Entrepreneurship", <https://orcid.org/0000-0002-6075-2592>.

Kalabukhin Yuriy Yevgenyevich Doctor of technical sciences, Professor, Professor of the Department of marketing, commercial activities and economic Theory, Ukrainian State University of Railway Transport, <http://orcid.org/0000-0003-3693-7607>.

Kameneva Natalia Mykolaivna Candidate of economic sciences, Associate professor, Associate professor of the department of marketing, Commercial activities and economic theory, Ukrainian state university of railway transport, <https://orcid.org/0000-0003-3925-393X>.

METHODOLOGICAL FOUNDATIONS FOR THE FORMATION OF MANAGEMENT DECISIONS: INTEGRATION OF SCIENTIFIC RESEARCH IN THE PROCESS OF PREPARING QUALIFICATION PAPERS

Abstract. In the context of the post-nonclassical management paradigm and a hyper-dynamic external environment, the ability of specialists to rationally and

relevantly validate management decisions based on deep epistemic analysis and a system-isomorphic approach becomes critical. Management decisions (MD) constitute the praxeological core of managerial activity, where their methodological precision determines the organization's developmental trajectory.

In the framework of training highly qualified specialists, particularly at the stage of completing qualification works (QW), the priority of the educational process is the cultivation of epistemological competence, which ensures the integrative transfer of scientific research results into decision-making algorithms. This facilitates not only the deepening of the theoretical foundation but also the axiological value of graduation theses, transforming them into an evidence base for managerial innovations.

The crux of the problem is crystallized in the qualification determinant, namely: there is a methodological gap between the theoretical value of scientific developments presented in the QW and their operationalization within real management processes. Scientific conclusions often remain at the level of cognitive abstractions or are poorly adapted to the dynamic decision-making loop, indicating a discordance in existing didactic approaches.

The need to develop and implement clear methodological recommendations for undergraduate and postgraduate students regarding the structuring of scientific research—with the aim of its consensus integration into the algorithms of MD formation—is an urgent scientific and practical task. This requires more than the mechanical inclusion of research data; it demands the transformation of the scientific knowledge process itself into a controlled instrument of managerial influence.

The aim of the article is to develop and substantiate a holistic, structural-functional framework that systematically connects scientific research in the QW with the praxeological logic of MD formation, ensuring a transition to the paradigm of evidence-based management.

The developed three-level scientific transfer algorithm ensures the operationalization of academic results, transforming a scientific conclusion into an operationalized management recommendation in the SMART-action format, which bridges the gap between theory and practice. The inclusion of sensitivity analysis and risk profile elements in the final MD formed within the QW allows for the consideration of bounded rationality and cognitive biases, ensuring decision-making based not only on expected benefits but also on minimal volatility.

Keywords: management decision, methodological foundations, qualification paper, integration of scientific research, decision-making, systemic approach, scientific justification, applied research.

Постановка проблеми. В умовах постнекласичної парадигми управління та гіпердинамічного зовнішнього середовища, критичною стає здатність фахівців до раціональної та релевантної валідації управлінських рішень (УР). Ці рішення повинні ґрунтуватися на глибокому епістемічному аналізі та системно-ізоморфному підході, а не лише на інтуїції чи ситуативному досвіді. УР є

праксеологічним ядром управлінської діяльності, де їхня методологічна вивіреність безпосередньо визначає вектор розвитку організації, її конкурентоспроможність та стійкість.

Проблема у загальному вигляді полягає у методологічній прогалині (дисконгруентності) між високою теоретико-методологічною цінністю наукових розробок, які виконуються здобувачами освіти (магістрами, аспірантами) у процесі підготовки кваліфікаційних робіт (КР), та їхньою операціоналізацією у реальних управлінських процесах.

Зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями: необхідність розробки інтегративного концептуального фреймворку, що забезпечить функціональний ізоморфізм між етапами наукового дослідження та фазами управлінського циклу. Це вимагає не просто механічного включення даних досліджень, а трансформації самого процесу наукового пізнання у керований інструмент управлінського впливу.

Практичне завдання складається у формуванні епістемологічної компетентності у висококваліфікованих фахівців. КР має перетворитися з академічного звіту на пілотний проєкт доказового управління (Evidence-Based Management), що підвищує аксіологічну цінність випускних робіт та забезпечує прямий трансфер наукового ригоризму в організаційну ефективність; мінімізація впливу обмеженої раціональності (Н. Simon) та когнітивних упереджень (D. Kahneman) на процес прийняття рішень шляхом надання менеджерам науково верифікованих, кількісних та ризик-профільованих альтернатив.

Таким чином, суть проблеми зводиться до кваліфікаційної детермінанти: як перетворити потенційну наукову цінність КР на реалізовану праксеологічну дію (УР).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження методологічних основ прийняття рішень має тривалу історію, але в контексті інтеграції наукових розробок у навчальний процес проблема набуває нової актуальності. Автор спирається на наступні ключові напрямки та джерела: класичні теорії прийняття рішень та обмежена раціональність: Герберт Саймон (Simon H. A., 1960) [3] заклав основи нової науки управлінського рішення, запровадивши концепцію обмеженої раціональності. Ця ідея лежить в основі необхідності дисциплінування управлінського процесу через наукову методологію.

Тверський і Канеман (Tversky A., Kahneman D., 1974) [10] деталізували когнітивні упередження (евристики та зміщення), які домінують у прийнятті рішень в умовах невизначеності. Цей напрямок виправдовує необхідність використання аналізу чутливості та ризик-профілю в КР для протидії цим упередженням.

Теоретичні основи методології управління та економіки: роботи вітчизняних науковців таких як Альгін А. П. [1], закладають загальні рамки проблем прийняття рішень та використання інформаційних систем, хоча і не стосуються прямо інтеграції КР. Вчені Левченко В. С. [7] та Скворцов С. А. [8] підкреслюють

важливість моделювання та оптимізаційних моделей в економічних процесах, що є прямим інструментарієм для кількісного обґрунтування УР у КР.

Прикладна спрямованість академічних досліджень:

Кузьмичова Л. М. [6] акцентує на необхідності прикладної спрямованості кваліфікаційних робіт у сфері публічного управління, що підтверджує загальну тенденцію до праксеологічної цінності випускних робіт. Дослідження, присвячені окремим методам таких вчених, як Вікентьев О. С. [5] про форсайт-технології та Сааті Т. Л. [11] про метод аналізу ієрархій (МАІ), слугують основою для формування матриці методологічного конгруентності (MK) як інструменту, що зв'язує метод із управлінським параметром. Akdogan S. [3] та Кочемирова І. В. [4] розглядають питання теорії та практики управлінського рішення, проте без фокусу на специфічному освітньо-дослідницькому процесі (КР).

Таким чином, існуючі дослідження забезпечили теоретичну базу для: 1) розуміння процесу УР (Simon, March); 2) визначення його методологічних інструментів (моделювання, МАІ); 3) усвідомлення його вразливості до людських факторів (Kahneman). Проте, вони не пропонують систематизованого, чітко операціоналізованого алгоритму інтеграції результатів наукового дослідження (КР) у формат праксеологічної дії (УР).

Незважаючи на значний науковий доробок у сфері теорії управління та прийняття рішень, залишаються невирішеними наступні ключові аспекти, яким присвячено дане дослідження: відсутність концепції функціонального ізоморфізму та синхронізації: не була чітко артикульована та формалізована ідея про прямий, функціонально ізоморфний зв'язок між кожним етапом наукового дослідження (КР) та відповідною фазою управлінського циклу (УР). Існуючі підходи часто передбачають механічне "включення" результатів, а не синхронізацію логік.

Нерозроблений інструментарій апріорної верифікації: відсутній прескриптивний інструмент, який би забезпечував апріорну верифікацію вибору наукового методу, гарантуючи його пряму конгруентність до вимірюваного управлінського параметра. Стаття вирішує це, розробляючи матрицю методологічного конгруентності (MK) як ключовий науковий результат.

Прогалина в операціоналізації (теорія vs. Дія): не вирішено проблему трансформації "теоретичних абстракцій" у конкретні, імплементовані управлінські дії. Дослідження долає цю прогалину, пропонуючи трирівневий алгоритм наукового трансферу (ТНТ-алгоритм), який переводить науковий висновок через теоретичну рекомендацію в операціоналізовану управлінську рекомендацію (SMART-дія). Інтеграція когнітивних дисторсій у навчальний процес: існуючі методології не вимагають від здобувача освіти чітко артикульовати обмеження, довірчі інтервали та ризик-профілі результатів свого дослідження (аналіз чутливості, симуляції). Це необхідно для подолання упередження підтвердження та упередження якорування у процесі прийняття фінального УР.

Мета статті - розробка та обґрунтування цілісного, структурно-функціонального фреймворку, який систематично пов'язує науковий пошук у КР із праксеологічною логікою формування УР, забезпечуючи перехід до парадигми доказового управління.

Виклад основного матеріалу. Концептуалізація інтеграційного фреймворку на засадах функціонального ізоморфізму. Концептуальне ядро фреймворку базується на принципі функціонального ізоморфізму між епістемічною структурою наукового пошуку (КР) та праксеологічною логікою управлінського контуру (УР). Ми стверджуємо, що підвищення якості УР досягається шляхом синхронізації та прямого трансферу результатів кожного дослідницького етапу до відповідної фази управлінського циклу.

Традиційний управлінський цикл (діагностика $\rightarrow$ цілепокладання $\rightarrow$ альтернативи $\rightarrow$ вибір $\rightarrow$ імплементація) має бути інтерпретований в термінах дослідницького процесу.

Фаза УР: Діагностика проблеми $\Leftrightarrow$ Фаза КР: Обґрунтування актуальності та постановка наукової проблеми. На етапі діагностики наукове дослідження виконує функцію валідації проблеми, використовуючи інструментарій каузального моделювання (наприклад, кореляційно-регресійний аналіз) для відокремлення симптомів від кореневих причин проблеми. Це перетворює управлінську ситуацію з неструктурованої (ill-structured) на чітко визначену наукову задачу. Економічний аналіз є при цьому ключовим інструментом для розкладання складних фінансово-господарських даних на змістовні показники, що дозволяють ідентифікувати дисфункції та вузькі місця діяльності організації. Так, наприклад, висновки, отримані на основі макроекономічних показників (прогнозованих змін процентних ставок, рівня інфляції тощо), мають бути інтегровані в моделі як зовнішні екзогенні змінні, що безпосередньо впливають на стійкість та ефективність майбутнього УР.

Фаза УР: Визначення цілей/критеріїв $\Leftrightarrow$ Фаза КР: Формулювання гіпотези та вибір методів. Гіпотеза дослідження повинна бути емпірично верифікованою та безпосередньо корелювати з критеріями ефективності (наприклад, ROI, NPV чи EVA) майбутнього УР. Вона визначає метричний простір оцінки.

Фаза УР: Генерування альтернатив та оцінка $\Leftrightarrow$ Фаза КР: Моделювання та верифікація результатів. На цьому етапі здобутий науковий результат (оптимізаційна модель, сценарний прогноз) слугує інструментом для кількісної та якісної оцінки кожної управлінської альтернативи.

Матриця методологічного конгруентності як інструмент апіорної верифікації. Для забезпечення апіорної верифікації застосовності дослідницького інструментарію та подолання виявленої методологічної лакуни, пропонується використовувати матрицю методологічного конгруентності (MK). Ця матриця є ключовим науковим результатом, що забезпечує пряму трасування (traceability) від наукового методу до управлінського параметру.

Формально, MK описує множину відповідностей:

$$= \{(M_i, P_j, F_{ij}) | M_i \in MR, P_j \in UP, F_{ij} \in FU\}$$

де:

M_i — i -тий дослідницький метод (наприклад, $M1$ — економетричний аналіз);

P_j — j -тий управлінський параметр, що формується (наприклад, $P1$ — прогнозований обсяг продажів);

F_{ij} — функція, що зв'язує метод M_i та параметр P_j (наприклад, $F11$ — детермінація коефіцієнта еластичності).

Таблиця 1

**Фрагмент матриці методологічного конгруентності
та його розширене обґрунтування**

Фаза УР	Дослідницький метод (M_i)	Функція методу (F_{ij})	Метричний параметр УР (P_j)	Обґрунтування інтеграції
Діагностика	Кореляційно-регресійний аналіз	Кількісна детермінація каузальних зв'язків	Ключовий фактор впливу та прогнозна функція	Встановлення емпіричного рівняння, яке перетворює якісну проблему ("падіння прибутку") на кількісну функцію: $Y = f(X_1, X_2, \dots)$ [8, с. 234]
Генерування альтернатив	Сценарне планування / Форсайт	Моделювання траєкторій розвитку та їхньої стійкості	Набір життєздатних та верифікованих альтернатив	Використання песимістичного, базового та оптимістичного сценаріїв, отриманих із моделювання, як дискретних альтернатив для подальшої оцінки ризику.

Фаза УР	Дослідницький метод (M_i)	Функція методу (F_{ij})	Метричний параметр УР (P_j)	Обґрунтування інтеграції
Оцінка та вибір	Метод аналізу ієрархій (MAI)	Структурування критеріїв та ранжування альтернатив за ваговими коефіцієнтами	Рейтинг альтернатив та оптимальний вибір	МАІ дозволяє перевести якісні критерії (наприклад, "соціальна відповідальність") у кількісні вагові коефіцієнти та забезпечити багатокритеріальну раціональність вибору.

Зауважимо, MK виступає як прескриптивна модель, що мінімізує суб'єктивізм при виборі дослідницького інструментарію. Здобувач освіти змушений обирати метод, який безпосередньо генерує вимірний управлінський параметр (P_j), забезпечуючи таким чином пряму прикладну спрямованість КР.

Врахування когнітивних дисторсій та обмеженої раціональності. На відміну від класичних моделей [2, с. 234], наш фреймворк інтеграції враховує необхідність подолання обмеженої раціональності (Н. Simon) та когнітивних упереджень (D. Kahneman) [9, с. 1124]. Наукове дослідження в КР не лише надає дані, але й виступає як механізм дисциплінування процесу прийняття рішень.

Роль епістемологічної рефлексії. Здобувач має чітко артикулювати обмеження та довірчі інтервали (confidence intervals) своїх наукових результатів. Якщо прогноз обсягу продажів, отриманий у КР, має довірчий інтервал 15%, це має бути прозоро перенесено в УР як ризик-параметр. Це запобігає упередженню підтвердження (confirmation bias), коли менеджер схильний приймати лише ті наукові результати, які підтверджують його інтуїтивне рішення.

Інтеграція сценарного планування: Використання Форсайту/Сценарного планування, як показано в табл. 1, вимагає від здобувача вищої освіти обов'язкового генерування не менше трьох суттєво різних альтернатив. Це бореться з упередженням якорування (anchoring bias), змушуючи оцінювати варіанти, які можуть бути контрінтуїтивними, але є науково обґрунтованими.

Деталізація трирівневого алгоритму операціоналізації (ТНТ-алгоритм). Для забезпечення ефективного трансферу наукового знання у практичну дію пропонується трирівневий алгоритм наукового трансферу (ТНТ-алгоритм). Цей алгоритм є ключовим для подолання проблеми "теоретичних абстракцій".

Рівень 1: Науковий висновок (НВ) – Епістемічна констатація

На цьому рівні фіксується емпірично верифікований факт, отриманий із застосуванням наукових методів (наприклад, M_i). НВ завжди формулюється у термінах взаємозв'язку між змінними.

Приклад: "Моделювання показало, що маркетингові витрати (X_1) мають зворотний зв'язок із рентабельністю продажів (Y) при перевищенні порогу $X_1 > 20\%$ від загального доходу, що свідчить про неефективність рекламних кампаній на поточному етапі."

Рівень 2: Теоретична рекомендація (ТР) – Прагматична інтерпретація

НВ переводиться у площину управлінської проблеми. Це концептуалізація наукового факту в управлінських термінах.

Приклад: "Зворотний зв'язок між X_1 та Y у точці насичення свідчить про необхідність оптимізації структури маркетингового бюджету та зміни каналів комунікації (перехід від масової реклами до таргетованої) для відновлення позитивної граничної ефективності витрат."

Рівень 3: Операціоналізована управлінська рекомендація (ОУР) – SMART-дія

ОУР – це конкретний, вимірюваний, досяжний, релевантний та обмежений у часі (SMART) план дій, що включає параметри імплементації та прогнозований ефект, отриманий з наукової моделі.

Приклад: "Дія: Здійснити реаллокацію маркетингового бюджету X_1 . Параметр: Скоротити витрати на 15% у масових медіа та збільшити на 20% у digital-каналах. Термін: Протягом першого кварталу 2026 року. Ефект: прогнозується відновлення позитивного впливу X_1 на Y та збільшення рентабельності продажів на $\mathbf{3,5\%}$ за результатами моделі [9, с. 78]."

Обґрунтування ТНТ-алгоритму: ТНТ-алгоритм забезпечує повноту логічного ланцюга від емпірики до праксеології. Він вимагає від здобувача не лише "знати", але й "діяти" на основі знання, тим самим перетворюючи КР на пілотний проєкт доказового управління (Evidence-Based Management).

Інтеграція моделювання ризиків та чутливості. Ключовим елементом високоякісного УР є оцінка ризиків.

Наукова інтеграція вимагає включення аналізу чутливості (sensitivity analysis) результатів дослідження безпосередньо в оцінку альтернатив.

Створення параметру невизначеності: у КР мають бути розраховані не лише точкові оцінки (наприклад, оптимальний обсяг інвестицій), але й довірчі інтервали для ключових вхідних змінних.

Аналіз чутливості: шляхом симуляцій Монте-Карло (якщо дозволяє рівень КР) або аналізу "що, якщо" (what-if analysis) досліджується, як зміни вхідних параметрів ($\pm 10\%$) вплинуть на цільову функцію (наприклад, NPV чи ROI) кожної альтернативи.

Формування ризик-профілю УР: Кінцеве УР у КР має супроводжуватися матрицею ризиків, де для кожного сценарію (альтернативи) визначено:

$\text{P}(\text{Loss})$ — ймовірність отримання негативного результату.

$\text{EV}(\text{Loss})$ — очікувана вартість втрат.

Цей підхід забезпечує багаторівневе наукове обґрунтування, де рішення обирається не лише за максимальною очікуваною вигодою, але й за мінімальною волатильністю та прийнятним ризик-профілем.

Структурні вимоги до наукового апарату КР. Для успішної інтеграції КР має відповідати низці структурних та методологічних вимог:

Гіпотеза як предиктивна модель: гіпотеза має бути сформульована не як констатація факту, а як предиктивна модель (наприклад, "модель $Y=f(X)$ забезпечить точність прогнозу $\geq 85\%$), що безпосередньо підлягає верифікації.

Обґрунтування вибору методів: кожен використаний метод має бути обґрунтований не лише загальною доцільністю, але й конгруентністю до конкретного управлінського параметру, який він формує (з посиланням на MK).

Формалізація результатів: результати повинні бути представлені не лише у вигляді графіків і таблиць, а й у формі аналітичних функцій, рівнянь та алгоритмів, які можуть бути безпосередньо інтегровані в системи підтримки прийняття рішень (СППР).

Таким чином, розроблений інтеграційний фреймворк забезпечує трансформацію КР з академічного звіту в науково обґрунтований інструмент управлінської дії, що є ключовим науковим внеском даного дослідження.

Висновки. Проведене дослідження дозволило розробити методологічний фреймворк, що базується на принципі функціонального ізоморфізму, для системної інтеграції наукових досліджень, що здійснюються в процесі підготовки кваліфікаційних робіт, у процес формування управлінських рішень.

Доведено, що якість УР, інклюзованих у КР, є прямою функцією методологічного ізоморфізму між логікою наукового пізнання та алгоритмом управлінського впливу.

Встановлено, що підвищення раціональності УР досягається шляхом синхронізації епістемічної структури наукового пошуку з праксеологічною логікою управлінського контуру.

Обґрунтовано необхідність та розроблено концепцію матриці методологічного конгруентності (MK), яка слугує інструментом апріорної верифікації та систематизації зв'язку між дослідницькими методами (M_i) та конкретними метричними параметрами УР (P_j). Це мінімізує суб'єктивізм при виборі наукового інструментарію.

Розроблений трирівневий алгоритм наукового трансферу (ТНТ-алгоритм) забезпечує операціоналізацію академічних результатів, трансформуючи науковий висновок в операціоналізовану управлінську рекомендацію у форматі SMART-дії, що долає прогалину між теорією і практикою.

Включення елементів аналізу чутливості та ризик-профілю до фінальних УР, сформованих у КР, дозволяє враховувати обмежену раціональність та

когнітивні дисторсії, забезпечуючи прийняття рішень на основі не лише очікуваної вигоди, а й мінімальної волатильності.

Подальші перспективи в цьому напрямку прлягають в:

1. емпіричній валідації розробленого фреймворку шляхом його пілотного впровадження у процес керівництва магістерськими роботами та кількісної оцінки якості та рівня імплементації УР, отриманих за цією методологією;
2. розробці системи метрик для оцінки "коефіцієнта інтеграції" — показника, що відображає ступінь, у якому наукове обґрунтування (КР) підвищило якість прийнятого рішення (УР);
3. дослідженні ролі цифрових технологій та систем підтримки прийняття рішень (СППР) як інструментів автоматизації інтеграції, що спрощують перехід від наукових аналітичних функцій та рівнянь до управлінських параметрів;
4. розробці дидактичного інструментарію (case-study, симуляційні ігри), заснованих на пропонованому фреймворку, для формування рефлексивної позиції у майбутніх фахівців щодо використання наукових даних.

Література:

1. Альгін А. П. Проблеми прийняття рішень в управлінні. Київ: Наукова думка, 1999. 250 с.
2. Simon H. A. The new science of management decision. New York: Harper and Row, 1960. 256 p.
3. Akdogan S. Management decision-making: Theory and Practice. International Journal of Business and Social Science, 2012. Vol. 3, No. 19. P. 110–118.
4. Кочемірова І. В. Методологічні аспекти розробки управлінських рішень у системі економічної безпеки. Економіка і управління, 2018. № 3 (92). С. 85–91.
5. Вікентьєв О. С. Форсайт-технології як інструмент стратегічного управління. Економічний вісник НТУУ «КПІ», 2016. № 13. С. 44–49.
6. Кузьмичова Л. М. Прикладна спрямованість кваліфікаційних робіт у сфері публічного управління. Публічне управління та адміністрування, 2020. № 1 (5). С. 16–25.
7. Левченко В. С. Методичні основи моделювання економічних процесів. Харків: ХНЕУ, 2017. 280 с.
8. Скворцов С. А. Оптимізаційні моделі в прийнятті управлінських рішень. Вісник економічної науки України, 2019. № 2 (37). С. 75–82.
9. Tversky A., Kahneman D. Judgment under Uncertainty: Heuristics and Biases. Science, 1974. Vol. 185, No. 4157. P. 1124–1131.
10. March J. G. Decisions and organizations. New York: Blackwell Publishers, 1994. 307p.

References:

1. Alhin, A. P. (1999). Problemy pryiniattia rishen v upravlinni [Problems of decision-making in management]. Kyiv: Naukova dumka. (in Ukrainian)
2. Simon, H. A. (1960). The new science of management decision. New York: Harper and Row.
3. Akdogan, S. (2012). Management decision-making: Theory and Practice. International Journal of Business and Social Science, 3(19), 110–118.
4. Kochemyrova, I. V. (2018). Metodolohichni aspekty rozrobky upravlinskykh rishen u systemi ekonomichnoi bezpeky [Methodological aspects of developing management decisions in the system of economic security]. Ekonomika i upravlinnia, (3)92, 85–91. (in Ukrainian)

5. Vikentiev, O. S. (2016). Forsait-tekhnologii yak instrument stratehichnoho upravlinnia [Foresight technologies as a tool for strategic management]. *Ekonomichniy visnyk NTUU «KPI»*, 13, 44–49. (in Ukrainian)
6. Kuzmychova, L. M. (2020). Prykladna spriamovanist kvalifikatsiinykh robit u sferi publichnoho upravlinnia [Applied focus of qualification papers in the field of public administration]. *Publichne upravlinnia ta administruvannya*, 1(5), 16–25. (in Ukrainian)
7. Levchenko, V. S. (2017). Metodichni osnovy modeliuvannya ekonomichnykh protsesiv [Methodological foundations of economic processes modeling]. Kharkiv: KhNEU. (in Ukrainian)
8. Skvortsov, S. A. (2019). Optymizatsiini modeli v pryiniatti upravlinskykh rishen [Optimization models in management decision making]. *Visnyk ekonomichnoi nauky Ukrainy*, 2(37), 75–82. (in Ukrainian)
9. Tversky, A., & Kahneman, D. (1974). Judgment under Uncertainty: Heuristics and Biases. *Science*, 185(4157), 1124–1131.
10. March, J. G. (1994). *Decisions and organizations*. New York: Blackwell Publishers